

Őszikék 21. század – Témakép

PATAKI ANETT

**NAGY ATTILA
MŰTEREM (FOTÓ)**

A KULCSLYUKON ÁT

Csak a kulcslyukon át merek belesni
- ki tudja, hátha valamelyik most les ki -,
Izguló véremtől lüktet az erem;
Hátha ez nem is mű-, hanem bálterem!
És a szobrok sem merev kövek,
Inkább egy nagy virgonc tömeg:
Csacsog Orfeusz, a korhely,
S a röhögéstől lehull polcáról a lófej.
A Vénusz meg addig kelleti magát,
Míg a sötétbőrű bronz arát
Maga Dionüszosz viszi táncba,
Mikor engedi neki a bor románca.
Elhűlök, a lyukra tapasztom kezem
Alig hiszem, hogy ilyen egy műterem.

Kajászó, 2015.

Nagy Attila különdíjas

HARANGHY GÉZA

Őszikék - Vers pályamű különdíj

Valami mindig vár a csendben –
az idő, az meg nem áll,
hív, üzen, múltba, jelenbe,
a végtelen ősi nyár.

Valami mindig vár a csendben –,
egy halványkék gondolat,
s a néma végtelenbe
beleírod arcodat.

Hódmezővásárhely, 2015.